DURF TE VRAGEN #TREFWOORD DURF TE VRAGEN DURF TE VRAGEN DURF TE VRAGEN

Het is een wonder!
Auteur: Liesbeth van 't Hof

Micha gaat sinds kort naar een nieuwe school. Het is de tijd van kerst, iedereen zit er vol van. Micha is joods. Bij hem thuis vieren ze Chanoeka, ook een feest van licht. Micha verrast zichzelf door er in de klas over te vertellen.

Ik heet Micha en ik zit nog maar een paar weken op basisschool De Lichtboei. Dat is een christelijke school. We hebben vanochtend afspraken gemaakt over het kerstontbijt. De meeste kinderen uit mijn groep hebben thuis een kerstboom staan.
Pim vertelde dat hun kerstverlichting telkens van kleur verandert. Ik weet eigenlijk niet of ze bij Latifa ook een kerstboom hebben. Zij is moslim.
Wij hebben thuis in ieder geval geen kerstboom. Wij doen niets aan kerst. Dat weten de kinderen in mijn groep niet. Ik heb nog aan niemand verteld dat ik joods ben. Alleen de meester weet het. Ik ben trots op mijn geloof, maar ik heb hier nog geen echte vrienden. Ik voel me ook nog niet helemaal thuis hier. Ik mis mijn oude school vaak.
'Je echt thuis voelen kost tijd,' zegt mijn moeder. 'Reken op een half jaar.'
We hebben zo meteen pauze. En in mijn broekzak voel ik mijn nieuwe stuiterballen. De bel gaat en ik pak mijn jas. Ik loop naast Guus door de gang. Even later staan we bij de muur van de gymzaal. Ik haal mijn stuiterballen tevoorschijn.
'Kijk,' zeg ik. 'Nieuw.'
Guus buigt zich voorover en kijkt nauwkeurig. 'Wow!'
'Ik heb ze pas gekregen,' zeg ik.
'Was je jarig?' vraagt Guus.
Ik kijk hem even aan. En opeens durf ik het te zeggen. 'Gekregen voor Chanoeka, ken je dat?'
Guus schudt nee. 'Wat is dat? Een speelgoedwinkel?'
Ik heb nog veel te vertellen. Ik zeg dat ik joods ben en dat Chanoeka een lichtfeest is, in de donkere tijd. Net als kerst. Maar met een heel andere betekenis.
'Wat dan?' vaagt Guus. Hij haalt een paar bonken uit zijn jaszak. 'Potje doen?'
Ik wil het eerst uitleggen. 'Het is een lichtfeest van acht dagen. Zo lang brandde het licht in de tempel, ook al was er maar olie voor één dag. Het gaat erover dat de tempel weer echt joods werd. Chanoeka gaat voor mij ook over geloven in de wonderen van God.'
Guus lijkt verrast. Hij stopt de bonken weg en zet een stap dichterbij. 'Weet je wat ik een wonder vind?' zegt hij. 'Ik ga mijn spreekbeurt houden over voetbal en in de bibliotheek zag ik een voetbalboek direct vooraan op de plank.'
Ik steek mijn hand op. Guus en ik geven elkaar een high five. Pim komt naar ons toe. 'Wat is er?'
Guus zegt niks.
Ik twijfel, maar dan zeg ik: 'Ik vertelde dat ik joods ben. Wij vieren Chanoeka en geen kerst.'
Pim haalt zijn schouders op. 'Mooi man, maar heb je geen kerstboom?'
Ik leg uit dat wij wel een kandelaar hebben met acht kaarsjes die we aansteken, elke dag één meer. Het licht zoekt zijn weg in het donker. Ik vertel dat ik het een gezellig feest vind. Met leuke spelletjes, met een tolletje. Daar kan je rozijnen mee winnen of chocolademunten.
We eten latkes: gebakken aardappelkoekjes met ui. En 's avonds komen we bij elkaar met vrienden of familie. Eén dag vieren we het met een grote groep mensen buiten op een plein. De rabbijn vertelt iedereen over het Chanoekafeest. Dan dragen we warme kleding en eten we soep. Ik vind het een hoopvol feest. Net als kerst.
Dan gaat de bel. Guus, Pim en ik lopen naar de rode deur. Er gaat een rilling over mijn rug. Ik voel me blij. Het lijkt alsof ik hier nu meer thuishoor dan gister, dan vorige week. Guus en Pim weten nu beter wie ik ben. Ik heb mezelf enorm verrast. Ik voelde kracht om over mijn geloof te praten. Een wonder…

gratis werkvorm